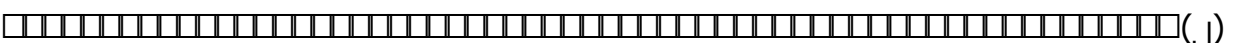

လွန်ခဲ့တဲ့ငါးလ တစ်ညနေခင်း။ ၃၉ လမ်း အထက်ငါးလွှာက မောက္ခပညာရေးရုံးခန်းမှာ ကျွန်တော်ရှိနေစဉ် အရပ်ရည်ရှည်၊ အသက် ၇၀ ကျော် အဖိုးကြီးတစ်ဦး ကျွန်တော့်နာမည်မေးပြီး တံခါးခေါက် လာပါတယ်။ နောက်သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ပါတယ်။ ဦးအောင်မော်ပါတဲ့။ ကျွန်တော် အံ့သြဝမ်းသာသွားပါတယ်။ ဦးအောင်မော် ဆိုတာ မိုးဝေမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာလုပ်ခဲ့သူပါ။ "စား" ဝတ္ထုရေးတဲ့ နာမည်ကြီးစာရေးဆရာကြီး မင်းဆွေရဲ့သားပါ။ ဆရာဦးအောင်မော်က ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်နေတယ်လို့ ကြားရတာ ကြာပါပြီ။ ကျွန်တော် မဲဆောက်နဲ့ချင်းမိုင်ကို မသွားခင်လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်နှစ်ကျော်လောက် ကတည်းကပါ။ အခုပြန် ရောက်တော့လည်း ဆရာကပဲ ကျွန်တော့်ကို တကူးတကလိုက်ရှာပြီး တိုက်အထပ်မြင့်ပေါ် တက်မေးပြီး လာရာတာပါ။

အောင်မော်ဆိုတဲ့နာမည်ကို ဗန်းမော်တင်အောင်ရဲ့ "ဂျက်လန်ဒန်သူ့ဘဝနဲ့သူ့စာပေ" စာအုပ် အမှာစာရေး တဲ့သူ လို့ပဲ အရင်က ကျွန်တော်သိထားခဲ့တာ။ နောက်တော့ဆရာ ဦးအောင်မော်က ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့် အဖေရဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော့်အဖေက အချစ်ဝတ္ထုတွေရေးတဲ့ စာရေးဆရာ မြင့်ကျော်ပါ။ သူငယ်ချင်းရဲ့ သားဖြစ်တဲ့ ကျွန်တော့်ကိုတွေ့ချင်လွန်းလို့ လာရှာတာပါ။

ဆရာဦးအောင်မော်က ကျွန်တော့်အဖေရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ၊ စာရေးဆရာတွေ၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေနဲ့ လိုက် မိတ်ဆက်ပေးပါတယ်။ သံလွင်ငြိမ်းချမ်းစာပေက ဦးမြင့်နိုင်၊ မိုးကောင်းကင်ထုတ်ဝေရေးက ဦးစိုးအောင်၊ ရှုမဝ ဦးတင့်ဇော်၊ ရှေ့နေကြီးဦးစိန်မောက်၊ တွံတေးက ကိုဘစိုးတင့် စသည်တို့ပါ။ ဆရာဇော်ဇော်အောင် ကလည်း သူ့သူငယ်ချင်းသား ကျွန်တော့်ကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ တစ်ရက်အတူစုသွားကြတယ်။ ဆရာဇော် ကျန်းမာရေး ကျသွားတာ စိတ်မကောင်းစရာ။ ဆရာဇော်ကိုယ်တိုင် ကျွန်တော်တို့ကို တုတ်ကောက် ကိုင်ပြီး ထွက်စောင့်နေတာ အားနာစရာ။ နောက်ကျပြီးမှ ရင်းနှီးခွင့်ရတာ ကျွန်တော့်အတွက် နောင်တရ စရာပါ။

ဦးအောင်မော်တို့တစ်တွေ ကျွန်တော့်အဖေကို ခင်မင်သံယောဇဉ်ရှိတဲ့ အဓိကအကြောင်းက စာရေးဆရာ ဆိုတာ ထက် နိုင်ငံရေးသံယောဇဉ်ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော့်အဖေ နာမည်ရင်းက စိုးသိန်းဖြစ်ပြီး၊ လူငယ်တပ်ဦးအတွင်းရေးမှူး ရဲဘော်စိုးသိန်းလို့ ပြောကြပါတယ်။ ဦးအောင်မော်နဲ့ ထောင်ကျဖတ်ပါ။ တလောက အဖေရဲ့ "ကိုကိုးကျန်းမှ ဇာတ်လမ်းများ" စာအုပ်လေး ပြန်ထွက်လို့ သူ့မိတ်ဆွေတွေကို ကျွန်တော် လက်ဆောင် ပေးလိုက်နိုင်ပါတယ်။ တိုတိုပြောရင် အဖေနဲ့ သူ့မိတ်ဆွေတွေဟာ သခင်စိုးရဲ့ တပည့်တွေ၊ အလံနီတွေ၊ သူတို့ဆရာကြီးကို လေးစားကြသူတွေပါ။

ဦးအောင်မော်နဲ့ အမြဲ တွဲသွားတွဲလာနေတဲ့ သံလွင်ငြိမ်းချမ်းစာပေက ဦးမြင့်နိုင်နဲ့ပါ ကျွန်တော် ရင်းနှီးလာပါတယ်။ ဦးမြင့်နိုင်က ကျွန်တော်ဘာသာပြန်ချင်ရင်ပြန်ဖို့ စာအုပ်တွေပေးပါတယ်။ တစ်နေ့ ဦးမြင့်နိုင် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ စာအုပ်ကတော့တကယ် အံ့သြစရာ။ သခင်စိုးကြီး အင်္ဂလိပ်လိုရေးထားတဲ့ လက်နှိပ်စက် စာမူ "The Resolution of Present Day Global Economic Crisis" ဆိုတဲ့စာအုပ်ပါ။ လက်နှိပ်စက်မူ အဆင့်ပဲရှိပြီး စာအုပ်အဖြစ် မဖြန့်ရ သေးပါ။ သခင်စိုး နောက်ဆုံးပြုစုတဲ့ မူရင်းကျမ်းသုံးတွဲရဲ့ အနှစ်ချုပ်စာ တမ်းဖြစ်ပြီး၊ legal ဆိုဒ်နဲ့ စာမျက်နှာ ၂၀၀ ကျော်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ရိုရိုသေသေ သိမ်းဆည်းဖို့၊ ဘာ သာပြန်ချင်ရင်ပြန်ဖို့ ဦးမြင့်နိုင်က မှာပါတယ်။

မဖြစ်မနေငါဘာသာပြန်မယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ကျွန်တော် စာအုပ်ကိုရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ဖတ်ကြည့်တဲ့ အခါ သုံးမျက်နှာထက် ပိုတိုးမပေါက်ဖြစ်နေလို့ ပြန်ချထားတယ်။ အားတဲ့အခါ ပြန်ဖတ်ကြည့်တယ်။ အင်း အေးအေး

အရင်းရှင်ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီကို ဝန်ချတောင်းပန်တဲ့ သခင်စိုးနဲ့သူ့လူများ

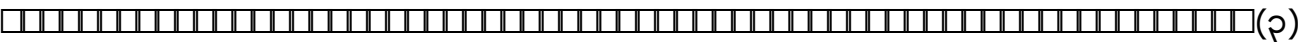
သတင်းရင်းမြစ် > ရဲမြင့်ကျော်
သောကြာနေ့၊ သြဂုတ်လ ၂၃ ရက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၁၅ နာရီ ၅၃ မိနစ်

ဆေးဆေး အချိန်ပေးဖတ်မှု ဖြစ်မယ်လို့ တွေးတယ်။ တစ်လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော်မမိလိုက်တဲ့ သခင်စိုး ဆိုသူကြီးကို လန့်လာတယ်။ ဒီလူကြီးရေးတဲ့ အင်္ဂလိပ်စာ ခက်လှချည် လား။ ဝါကျတွေကလည်း ကုလားတွေရေးတဲ့ အင်္ဂလိပ်စာလိုပဲ ရှည်လျားလိုက်တာ။ ဒါတောင် အနှစ်ချုပ် ကျမ်းပဲ ရှိသေးတယ်။ တကယ့်ကျမ်းရင် သုံးတွဲ မဟုတ်သေးဘူး။

သူ့စာအုပ်ကိုင်ထားရင်း ဒေါက်တာမောင်မောင်ရေးတာကို သွားသတိရတယ်။ ဒေါက်တာမောင်မောင်က သူ့ရဲ့ The 1988 Uprising in Burma စာအုပ်မှာ ကွန်မြူနစ်တွေကို သရော်တော်တော် ရေးတာလေး တွေပါ၊ပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ သခင်စိုးကိုတော့ မြန်မာပြည်မှာ ကားလ်မက်စ်ရဲ့ Capital ကို အသေချာ အနှံ့အစပ်ဖတ်ဖူးတာဆိုလို့ သူ တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်လို့ လေးလေးစားစား ရေးထားတာ အမှတ်ရပါတယ်။

ဒါနဲ့ ဦးအောင်မော်၊ ဦးမြင့်နိုင်တို့ကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေဆရာ ဦးကျော်လှိုင် (ကျော်သက်ဟန်) ကို ပြုကြည့်တယ်။ ဦးကျော်လှိုင်က အင်္ဂလိပ်စာဆရာ၊ စာရေးဆရာနဲ့ လက်ဝဲလိုလားတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားပါ။ ဆရာက အေး- တို့နဲ့ယောက်ပေါင်းပြီး ဘာသာပြန်ရအောင်ကွာ။ ဒီစာအုပ် မြန်မာပြည်မှာ ရှိသင့်ပြီ။ ငါအရင် ဖတ်မယ်ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ နောက်နှစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ ဦးကျော်လှိုင်က လွယ်လွယ်မဟုတ်ဘူး။ ဒီစာအုပ်ကို လုပ်ဖို့အတွက်ချည်း တို့တွေအချိန် လေးငါးလလောက်ပေးရမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သဘောတူတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ သီးသန့် အချိန်လေး လလောက်ပေးဖို့ မလွယ်လှတာမို့ သက်ပြင်းချ ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က ဆရာဦးကျော်လှိုင်ကို သခင်စိုးကျမ်းက PhD ဒေါက်တာဘွဲ့ စာတမ်းပဲလို့ ပြောမိတယ်။ ဆရာက “ဟာမကဘူး။ အ များကြီးပိုတယ်။ အများကြီးပိုတယ်” လို့ ရေ ရွတ်ပါတယ်။ နောက်သူက ဒီ ကျမ်းက တို့လက်ဝဲတွေရဲ့ လက်ရှိအကျပ်အတည်းအတွက် ထွက်ပေါက်အဖြစ် လမ်းပြနိုင်ကောင်းတယ် လို့ ပြောပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခုန်ပြန်ကျော်လွှား ဖတ်ကြည့်တာတော့ သခင်စိုးက မက်စ်၊ အိန်ဂျယ်ရဲ့ အကိုးအကားတွေနဲ့ မြန်မာနိုင်ငံရေးနဲ့ ကွန်မြူနစ်ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ တွေရဲ့အမှားတွေ ကို သုံးသပ်ထားပြီး၊ ဖြစ်သင့် တဲ့လမ်းကြောင်းကို ချပြထားပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့သုံးပတ်လောက်က ဦးမြင့်နိုင်က ကျွန်တော့်ဆီဖုန်းဆက်ပြီး သူထုတ်တဲ့စာအုပ်တစ်အုပ် လက်ဆောင် ပေးချင်လို့ဆိုပြီး ချိန်းပါတယ်။ ဦးအောင်မော်နဲ့ သူထိုင်တတ်တဲ့ ၃၇ လမ်းအောက် ရွှေဝယ်ထွန်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ကို ကျွန်တော် သွားပါတယ်။ ဆရာမှတ်သုံ လက်ရာနဲ့ စာအုပ်အနီလေး ပေးပါတယ်။ “မောင်ဝင်းမောင်သန်း” ဆိုသူရေးတဲ့ “ကျောင်းသား အရေးတော်ပုံ ၁၉၅၃-၅၄” စာအုပ်ကို ပြန်ထုတ်တာပါ။ အမှာစာအသစ်က ၇၁ မျက်နှာရည်ပြီး၊ အသေချာဖတ်ဖို့ ဦးအောင်မော်က မှာပါတယ်။

ဦးဝင်းမောင်သန်းဆိုသူကလည်း သခင်စိုးရဲ့ တပည့်ရင်း၊ အသက် ၈၀ ရှိပြီး ပြင်ဦးလွင်မြို့ မှာနေတယ်လို့ ရှင်းပြ ပါတယ်။ ဦးကိုယုတို့ ကျွန်တော့်အဖေတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေလို့သိရတယ်။ နောက်ဦးမြင့်နိုင်က ကျွန်တော်ဆီက သခင်စိုးရဲ့ အနှစ်ချုပ်ကျမ်းကိုလည်း ဦးဝင်းမောင်သန်းဘာသာပြန်ပြီးပြီ မလုပ်နဲ့တော့လို့ ပြောပါတယ်။ အဲတော့မှ ကျွန်တော်လည်း ဆင်ခေါင်းခွေးမချီနိုင်တဲ့အလုံးကြီး ကျသွားပါတယ်။ ဦးဝင်းမောင်သန်းဆိုသူဟာ မခေတ် လူ ဖြစ်မယ်လို့ စိတ်ထဲတွေးနေမိပါတယ်။

အိမ်ရောက်တဲ့အခါမှာ ချက်ချင်းပဲသူ့ရဲ့ ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံ ၁၉၅၃-၅၄ စာအုပ်ကိုဖတ်လိုက်တယ်။ အမှာစာ ၇၁ မျက်နှာမှာတင် ဦးဝင်းမောင်သန်းကို လေးစားသွားတယ်။ သခင်စိုးမသေခင် ဘာတွေလုပ်သွားတယ်။ သူရေးခဲ့ တဲ့ကျမ်းက ဘာကိုဆိုလိုတယ်။ သခင်စိုးနဲ့ ဦးဝင်းမောင်သန်း ဆရာတပည့် နှစ်ဦး ဘယ်လိုတွဲလုပ်ခဲ့တယ် ဆိုတာတွေ ပြန်ရေးထားပါတယ်။ ဦးဝင်းမောင်သန်းအမှာ စာသစ်ရဲ့ ခေါင်းစဉ်က လည်း ထူးဆန်းတယ်။ “အရင်းရှင် ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီကို ဝန်ချတောင်းပန်လိုက်တဲ့ အမှာသစ်” တဲ့။ ။

အရင်းရှင်ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီကို ဝန်ချတောင်းပန်တဲ့ သခင်စိုးနဲ့သူ့လူများ

သတင်းရင်းမြစ် > ရဲမြင့်ကျော်
သောကြာနေ့၊ ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၁၅ နာရီ ၅၃ မိနစ်

သခင်စိုးကို ဦးနေဝင်းအစိုးရက တရားဝင်လွှတ်ကြောင်း ကြေညာခြင်းမရှိဘဲ အင်းစိန်ထောင်ကနေ လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ နောက်သခင်စိုးရဲ့ ရှေ့နေဦးကိုယုကတစ်ဆင့် ဦးဝင်းမောင်သန်းကို ခေါ်ခိုင်းတယ်။ ဒါနဲ့ သခင်စိုးနဲ့ သူ့တပည့် ဦးဝင်းမောင်သန်းတို့ ပထမဆုံးအကြိမ် လူချင်းစတွေ့ကြတယ်။ အရင်ကတော့ ယူဂျီ သဘောနဲ့ စာအဆက်သွယ်တွေ ရှိကြတယ်။ တွေ့တဲ့နေရာက ရေကြည်အိုင်ဗဟိုထောက်လှမ်းရေး တပ်ဝင်းထဲမှာ။ အဲဒီအချိန် သခင်စိုးမှာ နေစရာအိမ်မရှိသေးလို့ ရေကြည်အိုင်မှာပဲ ခဏနေရာချထားပေးတာလို့ ဦးဝင်းမောင်သန်းက ဆိုပါတယ်။

တွေ့တဲ့အခါ သခင်စိုးက “ခင်ဗျား မပြန်နဲ့တော့၊ ကျွန်တော့်တို့ အလုပ်စလုပ်ကြရအောင်” လို့ ကမ်းလှမ်းတယ်။ သခင်စိုး ကိုးကားရေးသားဖို့ကို သက်ဆိုင်ရာက စာအုပ် ၇၀၀ လောက် ရှာပေးထားပါတယ်။ သခင်စိုးက အင်းစိန်ထောင်မှာ ဆယ်နှစ်နေခဲ့ရပြီး၊ ဆယ်နှစ်လုံးလုံး အင်္ဂလိပ်ဘာသာတွေနဲ့ စာရေးခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ ပါ ပြန်စေဖို့အတွက် အင်္ဂလိပ်လိုရေးတာပါ။ သူရေးတဲ့စာတွေ အားလုံးရဲ့ အနှစ်သာရက အကြောင်းရာ နှစ်မျိုးထဲပါ။

ပထမအကြောင်းက အရင်းရှင်စနစ်ကို မဖြတ်ကျော်ဘဲ ထူထောင်ကြတဲ့ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဟာ “ပဒေသရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်” သာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပါ။ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်၊ အာရပ်ဆိုရှယ်လစ်၊ အာရှ အာဖရိက ဆိုရှယ်လစ်၊ တောင်အမေရိက ဆိုရှယ်လစ်၊ အားလုံးသော ဆိုရှယ်လစ်တွေဟာ ပဒေသရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်ပါပဲတဲ့။ အဲဒီ ပဒေသရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်ကို လက်တွေ့အနီးဆုံး ထူထောင်ပြနေသူကတော့ဗိုလ် နေဝင်းလို့ သခင်စိုးက ပြောပါတယ်။ ဗိုလ်နေဝင်းဟာ ပဒေသရာဇ်ဆိုရှယ်လစ် ဒီဘာပါမောက္ခကြီးလို့ သခင်စိုးက နောက်ပြောပါတယ်။

မက်စ်နဲ့အိန်ဂျယ်တို့က “အစွမ်းကုန် ဖွံ့ဖြိုးပြီးတဲ့အရင်းစနစ်ကို ဖြတ်သန်းတည်ဆောက်မှသာ လုပ်သူကို လုပ်နိုင်သလောက် ပြန် ဖြန့်ဝေပေးနိုင်မယ့် ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ လုပ်သူကို လုပ်နိုင်သလောက် ပြန်မပေးနိုင်တဲ့ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဟာ အားလုံးပြုလဲလိမ့်မယ်”လို့ သခင်စိုးက ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဦးနေဝင်းခေတ်ဥပဒေတွင်းဝင်လာတဲ့ သခင်စိုးဟာ နိုင်ငံရေးသဘောတရားရေးအရ ပဒေ သရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို တသမတ်တည်းဆန့်ကျင်ဝေဖန်ပြီး၊ အရင်းရှင်စနစ်ကို ဖြတ်သန်းကြရမယ်ဆို ပြီး ဇောက်ချ ရေးသားလာခဲ့တယ်။ အရင်းရှင်စနစ်မဟုတ်တဲ့ လမ်းကြောင်းကနေ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို သွားရင်၊ တစ်သွေးတစ်သံတစ်မိန့် ပဒေသရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ဆိုးသာ အဖတ်တင်ကျန်မယ်လို့ သခင်စိုးက သုံးသပ်ပါတယ်။

ဒုတိယအကြောင်းက ကမ္ဘာ့ဒုတိယစီးပွားရေး အကျပ်အတည်းကြီး အကြောင်းပါ။ ၁၉၄၇ ရေနံသပိတ်ကြောင့် ရေနံ ဈေးတွေ ခုန်တက်၊ ငွေကြေးဖောင်းပွ၊ အလုပ်လက်မဲ့နန်း မြင့်တက်၊ လုပ်ငန်းတွေရပ်တန့် စတဲ့အကျပ်အတည်းကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းမလဲဆိုတာပါ။ ဒါကြောင့် စာအုပ်နာမည်ကိုက “ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး အကျပ်အတည်း ဖြေဖြတ်ရေးစံကျမ်း” လို့ မြန်မာပြန်နိုင်ပါတယ်။

ပဒေသရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကနေ မလွဲမသွေ အရင်းရှင်ပါလီမန်ကို ဖြတ်ကြရမှာက ရာဇဝင်လမ်း ကြောင်းမှန် ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့သခင်စိုးရဲ့ မိတ္တူစာမူတွေကို တပည့်ဦးဝင်းမောင်သန်းက တည်မြဲ ဖဆပလ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဦးဗဆွေနဲ့ ဒုတိယခေါင်းဆောင် ဦးကျော်ငြိမ်းတို့ ကို သွားပေးပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဦးဗဆွေက “မင်းတို့ဆရာကြီး သခင်စိုး နိုင်ငံရေး လုပ်ဖို့ သန်လျင်ကနေ ငါတို့သွားခေါ်ခဲ့ကြတာပါကွာ” လို့ လေးစားမှုနဲ့ ပြောပါတယ်။ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးကျော်ငြိမ်း ကလည်း မင်းမနိုင်တိုက်ခန်းမှာရှိနေတဲ့ သခင်စိုးဆီ မကြာ ခဏဝင်ထွက်နေပါတယ်။ ဦးကျော်ငြိမ်းက “အလံနီတွေဟာ စွန့်စရာရှိသိပ်စွန့်၊ လမ်းကြောင်းသစ်ထွင် စရာရှိ အန္တရာယ်ကြားကထွင်၊ ပြီးတော့သူတို့က မကောက်ကျစ်တတ်ဘူး။ အလံနီတွေနဲ့တွဲလုပ်စရာရှိရင် ကျုပ်လုပ်နိုင်တယ်” လို့ ဦးဝင်းမောင်သန်းတို့ကို ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဦးနုဆီကိုတော့ သခင်စိုးကိုယ်တိုင် သူ့အယူဆနဲ့ စာအုပ်ကို သွားရှင်းလင်းပြပါတယ်။ သခင်စိုး စာအုပ် ထုတ်ဝေခွင့် မရတာကို စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြောင်း ဦးနုကသခင်စိုးကို ပြန်ပြောပါတယ်။

ဦးသိန်းဖေမြင့် အိမ်ကိုလည်း သခင်စိုးနဲ့ ဦးဝင်းမောင်သန်းတို့ သွားကြပြီး၊ ဦးသိန်းဖေမြင့်ဇနီး ဒေါ်ခင်ကြည်ကြည်က

ဖျော်ရည်နဲ့ ဧည့်ခံပါတယ်။ သခင်စိုးက “ကျွန်တော် ထောင်ထဲ ၁၀ နှစ်လုံးလုံး ကိုသိန်းဖေ ဘာလုပ်၊ ဘယ်သွား၊ ဘာရေးနေဆိုတာတွေ အမိလိုက် လေ့လာနေခဲ့တယ်။ ထောင်ကလွတ်ရင် သူနဲ့ တွဲပြီး အလုပ်တွေအများကြီး လုပ်နိုင်မှာပါ။ သူ့ဆုံးပြီကြားရတော့ ကျွန်တော့်ညာဘက်လက် ပြုတ်ထွက် သွားသလိုခံစားခဲ့ရတယ်” လို့ ပြောရင်း သူရေးတဲ့ စာအုပ်ကိစ္စရှင်းပြတယ်။

“ကိုအောင်ဆန်း၊ ကိုသိန်းဖေ၊ ကိုသန်းထွန်းတို့က ယေဘုယျမှန်ခဲ့ကြပြီး၊ ကျွန်တော်က ယေဘုယျ မှားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အမှားရဲ့ ဒဏ် သူတို့အခံခဲ့ကြရဆုံးပါ။ ဒီသုံးယောက်ကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင် တယ်။ သူတို့ မရှိကြတော့လို့ ဇနီးတွေကို တောင်းပန်ဖို့ပါ။ ဒါကြောင့် အခုကိုယ်တိုင်လာပြီး ဒေါ်ခင်ကြည် ကြည်ကို ကျွန်တော်တောင်းပန်တာပါ” လို့ သခင်စိုးက ဝမ်းပန်းတနည်းပြောရင်း မျက်လုံးတွေ မျက်ရည်စ စို့နေတယ်။

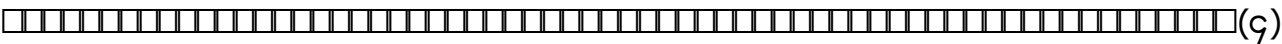
ဒေါ်ခင်ကြည်ကြည်က အိန္ဒြေဆည်ပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်း “ဆရာကြီး၊ ကျွန်မဖြင့်ကြားရတာ မယုံနိုင်စရာပါ။ အခုသူသာ ရှိရင် ဘယ်လောက် ဝမ်းသာလိုက်မလဲ။ အချောင်သမားဆိုပြီး ဝိုင်းတိုက်လိုက်ကြတာ ကို သိန်းဖေ တစ်သက်လုံး ခံသွားခဲ့ရပါတယ်။ မသေခင် ဆောင်းပါးရေးခွင့်တွေ ပိတ်ခံရ၊ ကျွန်မတို့ အနိမ့်ခံ ခဲ့ကြရလို့ သူစိတ်ဆင်းရဲ သေသွားရတာပါ” လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။

သခင်စိုးပြောတဲ့စကားတွေကို တပည့်ဦးဝင်းမောင်သန်းက အပြန်လမ်းမှာ စဉ်းစားပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် သုံးဦးက ယေဘုယျမှန်ခဲ့ပြီး သူကယေဘုယျမှားခဲ့တယ်ဆိုတာ သခင်စိုးဘယ်အကြောင်းရာကို ရည်ညွှန်း တာလဲ။ ယေဘုယျ မှန်တယ်၊ ယေဘုယျ မှားတယ်ဆိုတာ ဘယ်အကြောင်းရာကို ခြွင်းချက်ထားတာလဲ။ ဦးဝင်းမောင်သန်းက စဉ်းစားပြီး သုံးသပ်ထားပါတယ်။

အတိအကျဆိုရရင် သခင်စိုးဟာ “တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးရယူရေး၊ အရင်းရှင်ပါလီမန်စနစ် ထူထောင်ရေး” ဆိုတဲ့ အရေးတော်ကြီး နှစ်ဆင့်အပေါ် အမြင်ပြောင်းသွားတာပါ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးစစ်ပြီး ပြည်တွင်းစစ်ကြီးတိုက်နေချိန် ထိ သခင်စိုးဟာ လီနင်၊ စတာလင်၊ မော်စီတို့ ဖွင့်ဆိုကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ မက်စ်ဝါဒ ကိုယူခဲ့တာပါ။ ရာဇဝင်လမ်းကြောင်း မှားရဲ့ ဒဏ်ဒဏ်ချက်တွေကို အသည်းအသန်ခံစား လာရချိန်မှာ တော့မက်စ်နဲ့အိန်ဂျယ်တို့ရဲ့ မူရင်းမက်စ်ဝါဒကို လက်ခံ လာတော့တယ်။ မူရင်းမက်စ်ဝါဒမှာက ရာဇဝင် လှုပ်ရှားပုံ အစဉ်သုံးရပ်ရယ်၊ အရင်းရှင်စနစ်ရဲ့ အပြုသဘောရယ်တို့ကို အလေးအနက် တင်ပြထားတယ် လို့ဆိုပါတယ်။

အဲဒီ အမြင်ပြောင်းလဲမှုကြောင့် သခင်စိုးကဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ သခင်သန်းထွန်းနဲ့ သိန်းဖေမြင့်တို့ အပေါ် သဘောထားပါ ပြောင်းသွားပါတယ်။ ဦးသိန်းဖေမြင့်နဲ့ သခင်သန်းထွန်းတို့ အင်္ဂလိပ်နဲ့ ဧစစပေ၊ လွတ်လပ်ရေးကို ငြိမ်းချမ်းတဲ့နည်းနဲ့ ရယူရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို ကျင့်သုံးတာကို “သပိတ်စုံသူပုန်ထ” လမ်းစဉ်ထူပြီး သခင်စိုးက ပြည်တွင်းစစ်မီးကို စတင်မွှေးခဲ့တယ်။ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို ရခိုင်ပြည်နယ်မှာ ပြည်မထက်စော တိုက်ခဲ့တယ်။ ဒီနောက်မှ ဗကပက ပြည်တွင်းစစ်တိုက်ရေး လမ်းစဉ်နောက် လိုက်ခဲ့တယ်။

နောက်တော့ သခင်စိုးကသူ့အမှားတွေ သိလာတယ်။ မြန်မာနဲ့ ကမ္ဘာ့တခြား ခေတ်နောက်ကျတဲ့ နိုင်ငံတွေမှာပါ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်ခေတ်ဟောင်းကြီး ပြန်ဝင်နေတဲ့ ဖြစ်ရပ်ဆိုးကြီးက ထူထောင်းသင်ပေးလိုက် လို့သခင်စိုးမှာ အမြင်သစ် သဘောထားသစ်တွေ ဝင်လာတယ်။ ဒါနဲ့ သူက “လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး ဟာ အောင်မြင် နိုင်ကြပါတယ်။ ဒီအောင်ပွဲထက် ရာဇဝင်လမ်းကြောင်းမှန်ပေါ် လျှောက်နိုင်ရေးက ပိုလို့ အရေးကြီးပါတယ်” လို့ဆိုပါတယ်။

အရင်းရှင်ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီကို ဝန်ချတောင်းပန်တဲ့ သခင်စိုးနဲ့သူလူများ

သတင်းရင်းမြစ် > ရဲမြင့်ကျော်
သောကြာနေ့၊ သြဂုတ်လ ၂၃ ရက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၁၅ နာရီ ၅၃ မိနစ်

သခင်စိုးက ယေဘုယျမှားတယ်လို့ဆိုတော့ ခြွင်းချက်အဖြစ် မှန်ခဲ့တာလည်း ရှိပါတယ်။ ပထမခြွင်းချက်က သခင်စိုးက ဂျပန်မရောက်ခင်ကတည်းက "အင်းစိန်စစ်တမ်း"၊ "မြင်းခြံ စစ်တမ်း" တို့နဲ့ သဘောထား ဖြန့်ချိ ပြီး နိုင်ငံရေး

ခေါင်းဆောင် အဖြစ် ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေးကို ဆန့်ကျင်ခဲ့တယ်။ ဒုတိယ ခြွင်းချက်ကတော့ တစ်ပါတီ၊ တစ်စစ်တပ်၊ တစ်ဦးတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့ အာဏာသိမ်းပွဲတွေကို သူက တစ်သမတ်တည်း ဆန့်ကျင်လာခဲ့တယ်။ တတိယ ခြွင်းချက်ကတော့ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်၊ အာရှဆိုရှယ်လစ်၊ တရုတ်ဆိုဗီယက် ဆိုရှယ်လစ်အားလုံးဟာ ပဒေသရာဇ် ဆိုရှယ်လစ်တွေချည်းပဲလို့ ယူဆလာပြီး သဘောတရားနဲ့ ဆန့်ကျင်လာခြင်းပါ။

နောက် သူက မက်စ်ဝါဒအမြင်ရဆိုရင် အာဏာသိမ်းတဲ့ နိုင်ငံရေးပြဿနာကို အပေါ်ယံနိုင်ငံရေးမှာ အဖြေရှာလို့ မရဘူး။ အခြေခံစီးပွားရေးမှာရာမှ အဖြေမှန်ရနိုင်မယ်လို့ ယူဆထားပါတယ်။ ဒါကြောင့်ခေတ်နောက်ကျ တိမ်ကောလာ တဲ့ မြေယာပဒေသရာဇ် လူ့ဆက်ဆံရေးဟောင်းဟာ တစ်ခေါင်းဆောင်၊ တစ်အုပ်စု၊ တစ်ပါတီ၊ တစ်စစ်တပ် အာဏာ သိမ်းအသွင်နဲ့ ခေတ်နောက်ကျ မြေယာစိုက်ပျိုးရေး လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေမှာ ပြန်ပေါ်ပေါက်လာမှာ မေ့တာပဲလို့ ပြော ပါတယ်။

အရှေ့တိုင်းရာဇဝင်ဟာ နှစ်ငါးထောင်လောက် ရပ်တန့်နေခဲ့တယ်။ ကုန်ထုတ်နည်းနာနဲ့ ကုန်လုပ်စွမ်းအားမှာ ဆန်းသစ်တီထွင်တာတွေ မရှိခဲ့ဘူး။ အရှေ့တိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ စီးပွားရေးဖွဲ့စည်းပုံမှာ အာဏာရှင်တွေရဲ့ နိုင်ငံတော်မြေယာ ပစ္စည်းသာရှိခဲ့ပြီး၊ ပုဂ္ဂလိက လွတ်လပ်ခွင့် မရှိခဲ့ဘူး။ အရှေ့တိုင်းမှာ သွေးထွက်သံယို ပဋိပက္ခတွေ သာရှိခဲ့ပြီး ရာဇဝင်တက်လှမ်းစေမယ့် တော်လှန်ရေးတွေ မဖြစ်ပေါ်ခဲ့ဘူး။ ဒီတော့အရှေ့ တိုင်းလိုအပ်ချက်ဟာ ပုဂ္ဂလိက မြေယာပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်သာ ဖြစ်တယ်လို့ သခင်စိုးက ကြည့်မြင်ပါတယ်။

နောက် သခင်စိုးနဲ့ အလံနီတွေ ပြောကြတဲ့ ဥပမာတစ်ခု ရှိတယ်။ ဥရောပနိုင်ငံကွပ်ကဲတဲ့ အန္တရာယ်ကနေ လွတ်မြောက် အောင် ကားလ်မတ်စ်က မိတ်ဆွေရင်း အိန်ဂျယ်ရှိရာ ဗြိတိန်ကို ထွက်ပြေးခဲ့ပါတယ်။ မတ်စ်က ဗြိတိသျှပါလီမန် စာကြည့်တိုက်မှာ ဆယ်နှစ်လေ့လာပြီး အရင်းကျမ်း ပြုစုခဲ့တယ်။ ဗြိတိန်က နေထိုင် ခွင့်ပေးရုံမက မတ်စ်ဝါဒကိုပါ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ခွင့် ပေးထားတယ်။ ဒါကြောင့် "ဗြိတိသျှနေရှင်စနစ်သာ မရှိရင် မက်စ်ဝါဒကိုတောင် အမွေခံရမှာ မဟုတ်ဘူး" လို့ ဆိုပါတယ်။

သခင်စိုးက ကွန်မြူနစ်ကြေညာစာတမ်း၊ အရင်းကျမ်းအတွဲ (၃) မြေငှားခ သဘောတရား အခန်း၊ ပြင်သစ် ပြည်တွင်း စစ်၊ တတိယ နပိုလီယံ အာဏာသိမ်းပွဲစတဲ့ စာအုပ်စာတမ်းတွေကို ကိုးကားပြီး တောတွင်းမှာလည်း စာတမ်းနှစ်စောင် ရေးခဲ့ပါတယ်။ နောက် မြန်မာနဲ့ ကမ္ဘာမှာ အာဏာသိမ်းပွဲတွေ ဘာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ရသလဲဆိုတာကို အဲဒီဆောင်းပါး နှစ်စောင်နဲ့ ရှင်းပြခဲ့တယ်။ သူ့ဘဝ၊ သူ့အရက်၊ သူ့ဂုဏ်သိက္ခာ တို့ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ဥပဒေဘောင်တွင်း ဝင်လာခဲ့တာ အဲဒီအမြင်သစ်တွေကို တင်ပြဖို့လို့ ပြောပါတယ်။

အလံနီကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ ရေရှည် ပြည်တွင်းစစ်ကို တိုက်ခဲ့တယ်။ ဒါဟာ ဖဆပလ အစိုးရရဲ့ အရင်းရှင် ပါလီမန်စနစ် ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်တာ။ ခါးသီးနာကြည်းစရာတွေ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

မဆလလမ်းစဉ်ပါတီအစိုးရရဲ့ ပဒေသရာဇ်ထုံးစဉ်လာကို အလံနီက ပဒေသရာဇ် ထုံးစဉ်လာနဲ့ပဲ ပြန်တိုက်ခဲ့တယ်။ မအောင်မြင်ဘဲ အလံနီကွန်မြူနစ်ပါတီ စစ်ရှုံးပါတီဘဝ ရောက်ခဲ့ရတယ်။

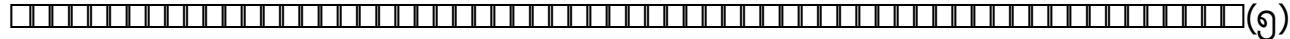
ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို ကြည့်ရင်လည်း ၆၄ လမ်းစဉ်ကို ချမှတ်ခဲ့တယ်။ စစ်နိုင်ရေး အာဏာသိမ်းရေးလမ်းစဉ် တွေပါ။ အာဏာနီ ထူထောင်ဖို့ နေဝင်းဒေါက်တိုင်တွေ ဖြုတ်ပစ်ရမယ်ဆိုပြီး ရပ်ရွာ လူကြီးတော် တော်များကို

အရင်းရှင်ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီကို ဝန်ချတောင်းပန်တဲ့ သခင်စိုးနဲ့သူလူများ

သတင်းရင်းမြစ် > ရဲမြင့်ကျော်
သောကြာနေ့၊ သြဂုတ်လ ၂၃ ရက် ၂၀၁၃ ခုနှစ် ၁၅ နာရီ ၅၃ မိနစ်

သေဒဏ်ပေး ရှင်းခဲ့တယ်။ ပါတီတွင်း မော်စီတုံး အတွေးအခေါ် တရုတ်မဟာယဉ်ကျေးမှု ပုံစံတူ ဘဝဟစ်တိုင် လှုပ်ရှားမှုနဲ့ အထူးပါတီဝင်သိမ်းပွဲတွေ စတင်ခဲ့တယ်။ ဒါတွေရဲ့ အထွတ်အထိပ် အဖြစ် ဖြုတ်ထုတ်သတ်ပွဲတွေ လုပ်ခဲ့တယ်။ မဆလလမ်းစဉ်ပါတီရဲ့ ပဒေသရာဇ် ထုံးတမ်းစဉ်လာကို ဗကပ ကပိုပြီး ကြမ်းတမ်း ခက်တရော်တဲ့ ပဒေသရာဇ်ထုံးစဉ်လာနဲ့ ပြန်တိုက်ခဲ့တယ်။ အကျိုးဆက်ကတော့ ရှုံးနိမ့်မှုပါပဲ။

ဒါကြောင့် သခင်စိုးက မြေရှင်ပဒေသရာဇ် ခေတ်ဟောင်းထုံးစဉ်လာကို အရင်းရှင်ထုံးစဉ် လာသစ်နဲ့သာ တိုက်လို့ ရတယ်လို့ အမြင်သစ်နဲ့တင်ပြဖို့ ကြိုးစားလာခဲ့တယ်။ အာဏာရ လမ်းစဉ်ပါတီရဲ့ ပဒေသရာဇ် ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဟောင်းကို အရင်းရှင်ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီ ထုံးစဉ်လာသစ်နဲ့သာ တိုက်ခိုက်နိုင်တယ်လို့ ယူဆတယ်။ အလံနီဟာ စစ်ရှုံးပေမယ့် သဘောတရားရေး လမ်းမှန်ရောက်ဖို့ ဒီကျမ်းတွေရေးခဲ့တာ ဖြစ် တယ်လို့ ဦးဝင်းမောင်သန်းက သူ့အမှာစာမှာ ပြန်လည် တင်ပြထားပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ရက်ပိုင်းက ပြင်ဦးလွင်ကဆင်းလာတဲ့ ဆရာဦးဝင်းမောင်သန်းကို သမိုင်းလမ်းဆုံဘက်မှာ ဦးအောင်မော်၊ ဦးမြင့်နိုင်၊ ရှုမဝ ဦးတင့်ဇော်တို့အုပ်စုနဲ့ လိုက်ပြီး သွားတွေ့ပါတယ်။ အသက် ၈၀ ဆိုပေမယ့် ပိန်ပိန်ပါးပါးနဲ့ ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်းပါတယ်။ အနေအထိုင် အတော်ဂရုစိုက်ပုံပါ။ သူဘာသာ ပြန်ထားတဲ့ သခင်စိုးရဲ့ ကျမ်းအနှစ်ချုပ် လက်ရေးမူတွေကိုလည်း တွေ့ ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဖို့ မလွယ်တဲ့ဟာ ပါ။ စာအုပ်အမြန်ထုတ်သင့်ကြောင်း၊ အင်္ဂလိပ်လိုပါ တွဲသင့်ကြောင်း၊ ဝိုင်းဝန်းပြောမိပါတယ်။ နောက် ကျမ်း ရင်း သုံးတွဲကိုလည်း အင်္ဂလိပ်လို ထုတ်သင့် ကြောင်း တိုက်တွန်းမိပါတယ်။ နောက် ဦးဝင်းမောင်သန်းက သခင်စိုးလုပ်ကိုင်ခဲ့ပုံတွေနဲ့ အယူအဆ ပြောင်းလဲခဲ့ပုံတွေ ကျွန်တော်တို့ကို အချိန်အတော်ကြာ ရှင်းပြပါတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ အလံနီလည်းမဟုတ်၊ ကွန်မြူနစ်လည်း မဟုတ်ပါ။ အဖေရဲ့ မိတ်ဆွေ နိုင်ငံရေးသမား၊ စာပေသမား တွေကို လေးစားကြည်ညိုမိခြင်းသာပါ။ အရင်းရှင်ပါလီမန်စနစ်ကို တိုက်ခဲ့တာ မှားခဲ့ကြောင်း ဝန်ချရေးသားတဲ့ သခင်စိုးနဲ့ သူ့လူတွေကို ခေတ်ဆိုးစနစ်ဆိုးထဲ ဖြတ်နေရတဲ့ လူငယ် စာဖတ်သူ တစ် ယောက်အနေနဲ့ ကျွန်တော် သင်ခန်းစာအများကြီး ယူနေမိတာပါ။

နောက် သခင်စိုးရဲ့ အရင်းရှင်ပါလီမန် ထူထောင်လျှောက်လှမ်းပြီးမှ ဆိုရှယ်လစ်စနစ် သွားလို့ရမယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆ က လက်ရှိ နိုဘယ်ဆုရ စီးပွားရေးပညာရှင် ဂျိုးဇက်စတစ်ခ်လစ်တို့ ဆော်ဩချက်တွေနဲ့ တူနေ သလားလို့လည်း တွေးနေမိတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်တွေမှာ အနောက်အရင်းရှင်စနစ် အကျပ်အတည်း ကြုံရပြီး နောက် ဆိုရှယ်လစ် ဆန်ဆန်တွေ ပြန်ပြောလာပါတယ်။ ဒါကြောင့် သခင်စိုးရဲ့ “ကမ္ဘာ့ စီးပွားရေး အကျပ် အတည်း ဖြေဖြတ်ရေး စံကျမ်း” မှာပြောတဲ့ ဆိုရှယ်လစ်သွားဖို့ အရင်းရှင်လမ်း အရင်လျှောက်ဆိုတာက စတစ်ခ်လစ်တို့ရဲ့ လက်ရှိအရင်းရှင်စနစ် လမ်းကြောင်းပြောင်းရေးနဲ့ တူနေသလားလို့။ အရင်းရှင် စနစ် ထူထောင်ပြီးတဲ့ အနောက်နိုင်ငံတွေ အခု ဆိုရှယ်လစ် လမ်းသစ်ကို ပြောလာတာမို့ သခင်စိုးကြီးကို တအံ့ တဩ ဖြစ်ရပါတယ်။